Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

pſentes hic bonitate ac ſapientia p̄dito
uiros cernere. Veni cū ut aliq̄ cognoſce
re acalamo q̄da uicola horū locorū q̄ ad
me feſtinū acceſſit. q̄ nunc p̄ſuadentē
deſidero ediſcere. cuncta pleniū ac uide
re. Brachmani ītq; indi alexandro iſta
dicebant. Veniſti adnos inquiunt cog
noſcere ſapientiā cupiens. Nos autē brach
mani libenter ſtatū talem ſuſcipimus uolun
tate. Hui modi enī deſiderū. in uita ac
moribus nūs regnū iudicat. qd nē diſcere
imperator ipſe uoluiſti. Philoſophus enī
ñ dominio alterī opteꝑat. ſ. ipſe do
minat. Homo enī meū ñ habet poteſtatē.
S. quō nichil nob hactenī credens. eo q̄d
uſq; ad p̄ſens tempus male de nob apud te
quida locuti ſūt. nē adnos uera deguſtans
uerba ueniſti. Calanus enī uir apud nos
peſſimus fuit. p quē greci homines brach
manos agnouiſtis q̄dē. bene tamen ñ po
tuiſtis agnoſcere. Ille enī ñ fuit nr̄. q̄a di